

var beslutningsforslag nr. B 62, dengang fremsat af SF.

B 62 blev afvist af den daværende regering, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og så må jeg sige, at i mine øjne gjorde den daværende regering det rigtige. Man afviste beslutningsforslaget og henviste til, at der foregik en seriøs indsats for at holde miljøbelastningen fra husdyrproduktionen og herunder naturligvis også svineproduktionen under kontrol.

Alligevel er det et af de tidligere regeringspartier, nemlig Det Radikale Venstre, der er dagens forslagsstiller, og det har man selvfølgelig ret til. Men på daværende tidspunkt var ammoniakhandlingsplanen under udarbejdelse, og Vandmiljøplan II var i færd med at blive evalueret, og det mente den daværende regering var tilstrækkeligt.

Jeg var dengang helt enig med den forrige regering, for vi skylder både landmænd, naboer og andre miljøinteresserede, at diskussionen foregår på et oplyst grundlag.

Iltsvind og trusler mod sårbar natur og biodiversitet er mere end et nationalt anliggende. Næringsstoffer fra nær og fjern bidrager til påvirkningen af miljø og natur i Danmark. EU-standarderne i nitrat-, habitat- og vandrammedirektiverne er derfor mit udgangspunkt, når jeg vurderer, om den danske husdyrproduktion har en størrelse og foregår på en måde, der er forenelig med behovet for at passe på miljø og natur.

Vi skal leve op til EU-kravene. Det er godt for miljø og natur, og det fremmer en fair konkurrence på tværs af de europæiske landegrænser. Men det er også afgørende, at Europa-Kommissionen sikrer et fælles og ensartet implementeringsniveau både i tid og ambitionsniveau.

Ifølge habitatdirektivet skal medlemslandene træffe foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige beskyttelsesområder samt undgå forstyrrelser med væsentlige konsekvenser for de arter, områderne er udpeget for.

Om en etablering eller udvidelse af en svineproduktion er mulig og forenelig med Danmarks internationale forpligtelser efter habitatdirektivet, afhænger af en konkret vurdering af aktivitetens betydning for de arter og naturtyper, som et givent område er udpeget for at beskytte.

Direktivet rummer ikke i sig selv forbudsbestemmelser, der f.eks. udelukker etableringen af nye større svineproduktioner i eller i nærheden

af internationale naturbeskyttelsesområder. Men det kræver, at der gennemføres de nødvendige konsekvensvurderinger som fastsat i habitatdirektivet.

Kl. 15.25

Med Vandmiljøplan II fik et bredt flertal i Folketinget tilvejebragt den vandmiljøbeskyttelse, der skulle til for at implementere nitratdirektivet fuldt ud. Danmark er fortsat det eneste land med en betydelig husdyrproduktion, der har opnået Kommissionens godkendelse. Vi er fortsat et skridt foran sammenlignet med de andre medlemslande. Det er derfor ikke min opfattelse, at der er behov for at regulere størrelsen af svineproduktionen eller husdyrproduktionen særskilt, for at vi kan leve op til vore internationale forpligtelser.

Ved midtvejsevalueringen af Vandmiljøplan II oplyste forskningsinstitutionerne, at deres vurdering af effekten af forskellige virkemidler kun var gyldig, så længe svineproduktionen holdt sig under 23,6 millioner styk årlig.

Dette tal er overskredet i 2002, hvor produktionen nåede op på 24,2 millioner. Til gengæld er antallet af kvæg faldet med 100.000 for 2001-2002. Og foreløbige beregninger fra Skov- og Naturstyrelsen tyder på, at antallet af dyreenheder som følge heraf er konstant.

Forslagsstillerne er bekymrede over udbredelsen af iltsvind og over, at sårbar natur trues af udslettelse. Og det er vigtige og aktuelle miljø- og naturproblemer. Senest har aviserne skrevet om nye oplysninger fra Fyns Amt og Viborg Amt om nedgang i antallet af danske plantearter. Men det er min klare opfattelse, at den videre politiske indsats for beskyttelse skal være funderet på et solidt, fagligt grundlag.

Tillige skal indsatsen i højere grad end tidligere være en integreret tilgang til gavn for både vandmiljø og natur på en og samme tid. Den integrerede tilgang skal både indgå i den handlingsplan for biodiversitet, som det er min hensigt at præsentere til efteråret, og i oplægget til Vandmiljøplan III, som vi jo går i gang med i december.

Som et yderligere element i forberedelsen af en tredje vandmiljøplan vil jeg bede om at få vurderet, hvordan en stigende husdyrproduktion påvirker miljø og natur. Hvorfor? Jo, fordi mere effektiv fodring og ny teknologi vil medvirke til, at påvirkningen af natur og miljø ikke stiger proportionalt med en stigning i produktionen. Vi kan altså reducere påvirkningen af natur og miljø ved at reducere antallet af husdyr.